

WIJ WILLEM ALEXANDER,
BIJ DE GRATIE GODS,
KONING DER NEDERLANDEN,
PRINS VAN ORANJE-NASSAU,
ENZ. ENZ. ENZ.

**Besluit van ...
tot wijziging van het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 in verband met de Wet
accreditatie op maat**

Op de voordracht van Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, van xxx, nr. xxx, directie Wetgeving en Juridische Zaken;

Gelet op artikel 5.9, derde lid, 5.17, tweede lid, 5.18, 5.19, tweede lid, onderdeel b, en vierde lid, en 5.27, tweede en derde lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderwijs;

De Afdeling advisering van de Raad van State gehoord (advies van xxx, nr. xxx);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap van xxx, nr. WJZ/ (7899), directie Wetgeving en Juridische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I WIJZIGING VAN HET UITVOERINGSBESLUIT WHW 2008

Het Uitvoeringsbesluit WHW 2008 wordt gewijzigd als volgt:

A

Na hoofdstuk 3, afdeling 4, wordt een nieuwe afdeling toegevoegd, luidende:

Afdeling 5 Bepalingen betreffende accreditatie en erkenning ITK onder voorwaarden

Artikel 5.1 Accreditatie onder voorwaarden

1. Aan een opleiding kan accreditatie onder voorwaarden worden verleend indien de kwaliteit door het accreditatieorgaan ten minste positief wordt beoordeeld op het kwaliteitsaspect beoogd eindniveau van de opleiding, gelet op hetgeen internationaal gewenst of gangbaar is, bedoeld in artikel 5.7, eerste lid, onderdeel a, artikel 5.12, onderdeel a, en artikel 5.25, eerste lid, onderdeel a, en ten dele

positief of negatief op een of meer van de andere kwaliteitsaspecten, bedoeld in artikel 5.7, 5.12 en 5.25.

2. Accreditatie als bedoeld in het eerste lid wordt verleend onder de voorwaarde dat de opleiding uiterlijk twee jaar na de datum waarop het besluit tot accreditatieverlening in werking treedt, wordt herbeoordeeld op de kwaliteitsaspecten die ten dele positief of negatief zijn beoordeeld en bij deze gelegenheid op die kwaliteitsaspecten alsnog positief worden beoordeeld.
3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op het behoud van accreditatie als bedoeld in artikel 5.18 en artikel 5.19, tweede lid, van de wet.

Artikel 5.2 Erkenning ITK onder voorwaarden

1. Een erkenning ITK onder voorwaarden kan worden verleend indien de kwaliteitszorg door het accreditatieorgaan positief wordt beoordeeld op twee of meer kwaliteitsaspecten, genoemd in artikel 5.23, derde lid, maar ten dele positief of negatief op een of twee van de andere kwaliteitsaspecten.
2. Een erkenning ITK als bedoeld in het eerste lid wordt verleend onder de voorwaarde dat de kwaliteitszorg uiterlijk twee jaar na de datum waarop de erkenning ITK in werking treedt, wordt herbeoordeeld op de kwaliteitsaspecten die ten dele positief of negatief zijn beoordeeld en op deze kwaliteitsaspecten alsnog positief worden beoordeeld.
3. Het eerste en tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing op de verlenging van de erkenning ITK als bedoeld in artikel 5.26, eerste lid.

Artikel 5.3 Voorwaarden en intrekking

1. Het accreditatieorgaan kan aan de accreditatie en de erkenning ITK als bedoeld in artikel 5.1 en 5.2 voorwaarden verbinden die betrekking kunnen hebben op:
 - a. de wijze waarop en de termijn waarbinnen de tekortkomingen moeten worden weggenomen;
 - b. de wijze waarop en de termijn waarbinnen uiterlijk door het instellingsbestuur aan het accreditatieorgaan moet worden gerapporteerd; en
 - c. de berichtgeving door het instellingsbestuur over de gestelde voorwaarden aan studenten en andere belanghebbenden.
2. Accreditatie onder voorwaarden wordt ingetrokken indien niet wordt voldaan aan de voorschriften genoemd in het eerste lid en in artikel 5.1, tweede lid.
3. De erkenning ITK onder voorwaarden wordt ingetrokken indien niet wordt voldaan aan de voorschriften genoemd in het eerste lid en in artikel 5.2, tweede lid.

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap,

Nota van toelichting

ALGEMEEN

1. Inleiding

De Wet accreditatie op maat die op DATUM in werking is getreden en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) wijzigt, schrijft onder meer voor dat er bij algemene maatregel van bestuur (besluit) voorschriften worden gegeven omtrent de voorwaarden waaronder en de gevallen waarin sprake kan zijn van een accreditatie of een erkenning ITK onder voorwaarden dan wel deze kan worden ingetrokken. Onderhavig besluit geeft hier uitvoering aan.

Accreditatie is een keurmerk van de overheid dat tot uitdrukking brengt dat de kwaliteit van het onderwijs door de Nederlands-Vlaamse Accreditatieorganisatie (NVAO) positief is beoordeeld. De NVAO stelt dit vast op basis van peer review. Het accreditatiestelsel heeft als doel de kwaliteit van het hoger onderwijs te waarborgen, zodanig dat studenten, werkgevers en andere maatschappelijke actoren erop kunnen rekenen dat de kwaliteit van het onderwijs op orde is. Aan accreditatie zijn belangrijke rechtsgevolgen verbonden: als een opleiding is geaccrediteerd heeft de instelling recht op het verlenen van een graad. Het geldt ook als een noodzakelijke voorwaarde voor toekenning van studiefinanciering aan studenten en voor de bekostiging van instellingen.

Elke opleiding in het Nederlands hoger onderwijs wordt elke zes jaar door een commissie van externe en onafhankelijke deskundigen beoordeeld ten behoeve van de kwaliteitszorg: de borging en verbetering van het onderwijs. Het instellingsbestuur is hier verantwoordelijk voor. Het resultaat van de peer review dient als basis voor verlening dan wel behoud van accreditatie. Voor de accreditatie van nieuwe opleidingen gelden deels andere wettelijke voorschriften dan bestaande opleidingen. De NVAO valideert in alle gevallen het oordeel van de commissie en is verantwoordelijk voor het vaststellen of de opleiding (nog steeds) accreditatiewaardig is. Een soortgelijke procedure geldt voor de instellingstoets kwaliteitszorg (ITK), waarbij de interne kwaliteitszorg van de instelling als geheel wordt beoordeeld. Instellingen kunnen de erkenning ITK op vrijwillige basis aanvragen. Een positieve beoordeling bij de ITK geeft recht op een beperkte beoordeling bij de opleidingsaccreditering.

Naar aanleiding van verschillende evaluaties van het accreditatiestelsel kondigde de minister van onderwijs, cultuur en wetenschap (OCW) in 2015 aan het accreditatiestelsel door te ontwikkelen met als doel om meer vertrouwen van het stelsel uit te laten gaan, meer eigenaarschap te beleggen bij de onderwijsgemeenschap, en een betere balans te creëren tussen de ervaren baten en lasten, met behoud van borging van de kwaliteit.¹ Met de Wet accreditatie op maat worden deze doelstellingen geëffectueerd. Met invoering van de Wet accreditatie op maat waarbij de accreditatie van een bestaande opleiding voor onbepaalde tijd wordt verleend, is de grondslag voor het Accreditatiebesluit WHW vervallen. Ook is met de wet Accreditatie op maat de systematiek waarmee accreditatie wordt verleend, behouden en ingetrokken gewijzigd. Bovendien is het Accreditatiekader gewijzigd. Een nieuw besluit is met alle wijzigingen noodzakelijk. Er is voor gekozen de nieuwe voorschriften op te nemen in het Uitvoeringsbesluit WHW 2008.

Het ontwerp van dit besluit is voorgelegd aan beide Kamers der Staten-Generaal.

2. Noodzaak

¹ Zie Kamerbrief *Accreditatie op maat*. Kamerstukken II 2014-2015, 31288 nr. 471

De kwaliteit van het Nederlandse hoger onderwijs is van hoog niveau, en het accreditatiestelsel functioneert in de kern goed. Het overgrote deel van de opleidingen die (verlening of behoud van) accreditatie aanvragen wordt ongeclausuleerd positief beoordeeld door de NVAO. Vijfendertig universiteiten en hogescholen hebben een erkenning ITK behaald, die gezamenlijk ongeveer twee derde van alle opleidingen verzorgen.

Indien een commissie van deskundigen tot de conclusie komt dat er bij een opleiding of instelling ernstige tekortkomingen zijn ten aanzien van de kwaliteit of kwaliteitszorg en de NVAO dit oordeel deelt, besluit de NVAO in beginsel tot afwijzing van de aanvraag dan wel intrekking van de erkenning. In bepaalde gevallen, en alleen op basis van minder ernstige tekortkomingen op specifieke kwaliteitsaspecten, kan de NVAO besluiten tot een accreditatie respectievelijk erkenning ITK onder voorwaarden. Het gaat dan om kwaliteitsaspecten waaraan de opleiding of instelling niet of ten dele voldoet, en waarbij tekortkomingen binnen afzienbare tijd zijn weg te nemen.

De mogelijkheid van een voorwaardelijke erkenning is niet nieuw. In 2011 werd deze systematiek onderdeel van het accreditatiestelsel met als doel een meer proportionele vorm van externe kwaliteitsborging. Omdat de NVAO aanvankelijk alleen het oordeel voldoende of onvoldoende kon geven, bestond destijds het risico dat licht ondermaatse opleidingen door een commissie van deskundigen als voldoende werden beoordeeld. De ingrijpende consequentie van een negatief oordeel (intrekking) stond naar het oordeel van de commissie van deskundigen dan niet in verhouding tot de ernst van de tekortkomingen. Het weinig flexibele instrumentarium van de NVAO bracht zodoende een defensieve houding teweeg bij opleidingen en beoordelaars, zo blijkt uit verschillende evaluaties.

De mogelijkheid van een voorwaardelijk oordeel bij minder ernstige tekortkomingen maakt de beoordeling scherper en zet aan tot concrete kwaliteitsverbetering. Met de Wet accreditatie op maat is dit principe gehandhaafd; wel is de terminologie gewijzigd. Wat voorheen "herstel" heette wordt nu "accreditatie onder voorwaarden" genoemd, conform de reeds gehanteerde terminologie bij de toets nieuwe opleiding en de erkenning ITK. De doorontwikkeling van het accreditatiestelsel (en invoering van de Wet accreditatie op maat) geeft aanleiding om de regeling te optimaliseren omwille van meer transparantie en consistentie in het accreditatiestelsel.

3. Doelen

De mogelijkheid tot de opleidingsaccreditatie dan wel erkenning ITK onder voorwaarden bestaat omwille van een proportionele vorm van externe kwaliteitsborging, in het belang van een scherpe beoordeling en kwaliteitsverbetering. Accreditatie of erkenning ITK onder voorwaarden dient aan de volgende doelstellingen te voldoen:

1. In het belang van het maatschappelijke en politieke vertrouwen in de kwaliteit van het onderwijs worden er duidelijke grenzen gesteld aan de mate waarin een erkenning onder voorwaarden kan worden verleend.
2. Er is zoveel mogelijk transparantie over de bepalingen in de wet, de AMvB en de beslisregels in het Accreditatiekader. De genoemde beslisregels bevatten een heldere en eenduidige vertaling van wettelijke bepalingen.

Met de doorontwikkeling van het accreditatiestelsel is beoogd om meer vertrouwen, meer eigenaarschap en een betere balans tussen ervaren lasten en baten te realiseren, met behoud van waarborging van de kwaliteit en draagvlak voor het stelsel. Dit zijn niet

de primaire doelstellingen van het voorliggende besluit; ze gelden hier eerder als randvoorwaarden. In dit licht zijn de volgende afwegingen gemaakt.

Als vertrekpunt geldt dat het accreditatiestelsel uitgaat van vertrouwen in instellingen, met behoud van de borging van onderwijskwaliteit. Meer vertrouwen en eigenaarschap voor de instelling weegt zwaar, mede omdat dit de opleiding stimuleert tot verbeteren. Verbetering is in het belang van de (zittende) studenten en komt uiteindelijk de onderwijskwaliteit ten goede. Tegelijkertijd zijn er grenzen te stellen aan de mate waarin instellingen "een tweede kans" wordt geboden omdat het maatschappelijke vertrouwen in de (basis)kwaliteit wel overeind moet blijven. Daarom zijn extra waarborgen nodig voor opleidingen die niet aan de maat zijn. Het accreditatiestelsel heeft immers als doel de kwaliteit van het hoger onderwijs te waarborgen, zodanig dat studenten, werkgevers en andere maatschappelijke actoren erop kunnen rekenen dat de kwaliteit van het onderwijs op orde is. Ook dienen de voorgestelde normen ertoe de ervaren lasten bij accreditatie beperkt te houden, zodanig dat de consequenties van een beoordeling proportioneel zijn ten opzichte van de ernst van eventuele tekortkomingen.

De voorgestelde normen ten aanzien van tekortkomingen en voorwaardelijkheid dienen de consistentie en transparantie van het stelsel te vergroten zodanig dat beslisregels in de WHW, uitvoeringsbesluit en Accreditatiekader eenduidig zijn.

4. Inhoud besluit

De WHW kent drie soorten beoordeling waarbij sprake kan zijn van een voorwaardelijke erkenning: accreditatie bestaande opleiding, accreditatie nieuwe opleiding en erkenning ITK. De hierna genoemde maatregelen hebben betrekking op elk van deze beoordelingen, tenzij anders is aangegeven. De NVAO geeft een voorwaardelijke erkenning indien zij er vertrouwen in heeft dat tekortkomingen naar haar opvatting – en op basis van bevindingen van de commissie van deskundigen – binnen een redelijke termijn (maximaal twee jaar) kunnen worden weggenomen. Daarbij geldt wel een wettelijke ondergrens die met voorliggende AMvB is bepaald.

Normering accreditatie nieuwe en bestaande opleidingen

Voorop staat dat de kwaliteit van opleidingen moet voldoen aan de kwaliteitsaspecten zoals in de WHW zijn voorgeschreven. Deze kwaliteitsaspecten zijn uitgewerkt in standaarden die zijn opgenomen in het Accreditatiekader. Indien een opleiding niet aan deze vereisten voldoet wordt de accreditatie niet verleend (in het geval van nieuwe opleidingen) dan wel ingetrokken (in het geval dat opleidingen reeds een accreditatie bestaande opleiding hebben gekregen).

Bij minder ernstige tekortkomingen kan hiervan worden afgeweken en kan accreditatie onder voorwaarden worden verleend, tenzij tekortkomingen (van welke aard ook) zijn geconstateerd op het kwaliteitsaspect *beoogd eindniveau*. Reden is dat het niveau dat de opleiding streeft te behalen een belangrijke indicatie van de basiskwaliteit van de opleiding is en de basiskwaliteit moet in elk geval aan de maat zijn. De overige kwaliteitsaspecten betreffen de vraag of het onderwijs zodanig is vormgegeven dat dit eindniveau ook behaald wordt en kan worden. Het beoogd eindniveau is het vertrekpunt van de onderwijskwaliteit; indien de te behalen eindtermen van te laag niveau zijn wordt daarom accreditatie op voorhand uitgesloten. Onder minder ernstige tekortkomingen wordt hier verstaan dat de opleiding niet of slechts ten dele voldoet aan een of meer van de andere kwaliteitsaspecten, nader uitgewerkt in het Accreditatiekader, maar dat de tekortkomingen snel te verhelpen zijn, namelijk binnen een termijn van twee jaar.

Normering instellingstoets kwaliteitszorg

Ook bij de erkenning ITK staat voorop dat de interne kwaliteitszorg van instellingen moet voldoen aan alle standaarden die het Accreditatiekader bevat, welke herleidbaar

zijn tot de vier wettelijke kwaliteitsaspecten zoals in de WHW voorgeschreven. Indien een instelling niet aan deze vereisten voldoet krijgt deze geen erkenning.

Bij minder ernstige tekortkomingen kan hiervan worden afgeweken en kan erkenning ITK onder voorwaarden worden verleend, tenzij tekortkomingen (van welke aard ook) zijn geconstateerd op meer dan twee van de wettelijke kwaliteitsaspecten. Minder ernstig betekent ook hier dat de tekortkomingen binnen twee jaar te verhelpen zijn.

In tegenstelling tot de normering die bij opleidingsaccreditatie wordt gehanteerd, worden bij de erkenning ITK geen specifieke kwaliteitsaspecten aangewezen waarvan op voorhand uitgesloten wordt dat verbeteringen kunnen worden gerealiseerd. Indien er minder ernstige tekortkomingen geconstateerd worden vraagt dit weliswaar om verbetering van het gevoerde kwaliteitszorgbeleid op specifieke onderdelen, maar staat hierdoor de kwaliteit van de opleidingen nog niet ter discussie. Bovendien hebben de instellingen in de afgelopen jaren bewezen dat snel verbeteringen konden worden gerealiseerd naar aanleiding van een erkenning ITK onder voorwaarden. Een erkenning ITK onder voorwaarden zet dus aan tot snelle verbetering van de kwaliteitszorg. Evenwel wordt net als bij accreditatie onder voorwaarden een ondergrens gesteld, omdat teveel tekortkomingen, ook wanneer deze elk op zichzelf minder ernstig zijn, bij elkaar opgeteld onvoldoende garantie geeft dat er een effectief systeem van interne kwaliteitszorg is en op lange termijn onvoldoende garantie dat een beperkte vorm van controle van de onderwijskwaliteit van de opleidingen volstaat. Bovendien is het uitgangspunt dat een instelling met tekortkomingen op meer dan twee kwaliteitsaspecten deze niet binnen een termijn van twee jaar kan verhelpen.

Termijn

Voor de verlening van een erkenning onder voorwaarden geldt een maximale termijn van twee jaar. Dit betekent dat de NVAO het realistisch acht – op grond van de bevindingen van een commissie van deskundigen – dat een instelling of opleiding eventuele tekortkomingen kan wegnemen binnen die twee jaar. De termijn betreft een maximum; de periode kan dus ook korter zijn dan twee jaar als de nodige verbetering naar de opvatting van de NVAO sneller te realiseren valt.

Proces

Als een erkenning onder voorwaarden wordt verleend, hebben de bedoelde voorwaarden betrekking op de wijze waarop de tekortkomingen moeten worden weggenomen, de wijze waarop en de termijn waarbinnen uiterlijk door het instellingsbestuur aan de NVAO wordt gerapporteerd, en berichtgeving door het instellingsbestuur over de gestelde voorwaarden aan studenten en andere belanghebbenden. In beginsel beoordeelt dezelfde commissie van deskundigen of de nodige verbeteringen zijn gerealiseerd. De commissie beperkt zich tot het herbeoordelen van die kwaliteitsaspecten waarbij aanvankelijk tekortkomingen waren geconstateerd. De commissie brengt advies uit aan de instelling, op grond waarvan de NVAO besluit of de instelling aan de voorwaarden voldaan heeft.

Indien de instelling naar het oordeel van de NVAO aan de voorwaarden heeft voldaan wordt de voorwaardelijke erkenning door de NVAO omgezet in een ongeclausuleerd positief besluit accreditatie dan wel erkenning ITK, met een termijn die aansluit bij de oorspronkelijke zesjarige cyclus voor de betreffende opleiding of instelling.

Intrekking

De NVAO verleent alleen accreditatie onder voorwaarden als zij het vertrouwen heeft dat verbetering binnen twee jaar realistisch is en het om minder ernstige tekortkomingen gaat. Indien de instelling naar het oordeel van de NVAO echter niet aan de voorwaarden heeft voldaan en de tekortkomingen niet binnen de gestelde termijn zijn weggenomen gaat de NVAO over tot intrekking van de accreditatie dan wel de erkenning ITK. De NVAO baseert zich hierbij op het rapport van de commissie van deskundigen. In geval

van intrekking biedt de WHW een aantal waarborgen ten behoeve van ingeschreven studenten.

Wijzigingen ten opzichte van huidige stelsel

Ten opzichte van de huidige normen voor accreditatie bestaande opleiding onder voorwaarden (in het huidige stelsel bekend als de herstelperiode) zoals opgenomen in het Accreditatiebesluit WHW is er geen sprake van een inhoudelijke wijziging.

Ten opzichte van de huidige regeling voor de toets nieuwe opleiding onder voorwaarden en de erkenning ITK onder voorwaarden krijgt de NVAO meer ruimte (binnen heldere kaders zoals vastgelegd in voorliggend besluit) om te beoordelen of een voorwaardelijke erkenning moet worden gegeven. Dit wil zeggen: in het huidige stelsel geldt voor accreditatie nieuwe opleiding dat zowel het *beoogd eindniveau* als de *toetsing en examinering* ongeclausuleerd positief moeten zijn, wil de opleiding in aanmerking komen voor een voorwaardelijke erkenning. Met voorliggend Uitvoeringsbesluit vervalt de eis bij de accreditatie nieuwe opleiding ten aanzien van *toetsing en examinering*. Het beoogd eindniveau blijft het vertrekpunt van de onderwijskwaliteit; maar het kabinet wil niet op voorhand uitsluiten dat een opleiding eventuele, minder ernstige tekortkomingen ten aanzien van toetsing en examinering binnen twee jaar kan wegwerken – zoals dit ook voor overige kwaliteitsaspecten geldt, zoals de onderwijsleeromgeving. Indien er bij toetsing en examinering echter ernstige tekortkomingen worden geconstateerd kan, zoals ook in het huidige stelsel het geval is, geen sprake zijn van een voorwaardelijke accreditatie. Hierbij stelt het kabinet vertrouwen in het professionele oordeel van de NVAO.

Bij de erkenning ITK geldt nu dat er twee specifieke aspecten zijn aangewezen die ongeclausuleerd positief moeten zijn. Met het voorliggende voorstel wordt niet langer voorgeschreven welke twee aspecten positief moeten zijn maar geldt dat er op niet meer dan twee aspecten, welke dan ook, tekortkomingen mogen zijn, omdat voor geen van de aspecten op voorhand verbetering binnen een redelijke termijn kan worden uitgesloten. Eerdere ervaringen met de erkenning ITK onder voorwaarden wijzen uit dat instellingen op meerdere aspecten verbetering kunnen realiseren. Tegelijkertijd wordt wel een ondergrens gesteld omdat het niet aannemelijk is dat een instelling binnen een termijn van twee jaar de nodige verbeteringen realiseert op alle aspecten tegelijk.

Met de voorgestelde aanpassingen blijft de kwaliteit van het onderwijs nog altijd geborgd. Het uitgangspunt blijft dat bij tekortkomingen geen accreditatie dan wel erkenning ITK wordt verleend; de NVAO wijkt hier alleen van af als zij overtuigd is, op basis van de bevindingen van de commissie van deskundigen, dat verbetering binnen twee jaar realistisch is en het om minder ernstige tekortkomingen gaat.

5. Uitvoering en handhaving

Toepassing in Caribisch Nederland

PM

DUO, NVAO en Inspectie van het onderwijs.

PM

Inwerkingtreding van het voorliggende besluit vereist dat het huidige Accreditatiekader gewijzigd is. Daarmee zijn de beslisregels van het Accreditatiekader in lijn gebracht met en concreet herleidbaar tot de bepalingen in het voorliggende Uitvoeringsbesluit WHW.

6. Financiële gevolgen voor de Rijksbegroting en administratieve lasten

Financiële gevolgen voor de Rijksbegroting

Deze algemene maatregel van bestuur heeft geen financiële consequenties voor de Rijksbegroting.

Administratieve lasten

Inwerkingtreding van deze AMvB heeft geen consequenties voor de administratieve lasten.

7. (Internet)consultatie

PM

8. Overgangsrecht en inwerkingtreding

PM

ARTIKELSGEWIJS

ARTIKEL I WIJZIGING VAN HET UITVOERINGSBESLUIT WHW 2008

Artikel 5.1

Op grond van de wet accreditatie op maat wordt accreditatie nieuwe opleiding en accreditatie bestaande opleiding verleend wanneer aan de wettelijke kwaliteitseisen wordt voldaan. In respectievelijk artikel 5.9, tweede lid, en artikel 5.17, tweede lid, van de wet, is bepaald dat accreditatie onder voorwaarden kan worden verleend indien er weliswaar tekortkomingen worden geconstateerd, maar deze tekortkomingen binnen afzienbare tijd zijn te verhelpen.

In lijn met het Accreditatiebesluit WHW, waarvoor de grondslag met de wet accreditatie op maat is komen te vervallen, is evenwel bepaald dat het ambitieniveau tenminste op orde moet zijn. Dat betekent dat een opleiding te allen tijde een voldoende moet krijgen op het kwaliteitsaspect beoogd eindniveau, gelet op hetgeen internationaal gewenst en gangbaar is (eerste lid). Op het moment dat het nagestreefde eindniveau onder de maat is, ontbreekt aan de opleiding de garantie van basiskwaliteit. Verlening van accreditatie is dan niet aan de orde.

Ongewijzigd ten opzichte van het voormalige regime is de normering dat "binnen afzienbare tijd" betekent dat de tekortkomingen binnen een termijn van twee jaar moeten zijn verholpen (tweede lid).

Voor het behoud van accreditatie nieuwe opleiding bij de tussentijdse toets (artikel 5.8, eerste lid, onderdeel c, van de wet) en accreditatie bestaande opleiding (artikel 5.18 van de wet) geldt dezelfde normering.

Artikel 5.2

Voor de erkenning ITK geldt voortaan dat tenminste twee van de vier kwaliteitsaspecten voldoende moeten zijn om de erkenning ITK onder voorwaarden te kunnen verkrijgen.

Waar in het Accreditatiebesluit WHW was bepaald welke twee kwaliteitsaspecten ten minste voldoende moesten zijn om de erkenning ITK onder voorwaarden te verkrijgen is dat in de huidige opzet gewijzigd. Gebleken is dat wanneer de kwaliteitszorg van de instelling op ten minste twee aspecten voldoet, de kwaliteitscultuur der mate op orde is dat de kwaliteitszorg binnen twee jaar volledig aan de maat is. In die zin levert de erkenning ITK onder voorwaarden dus een positieve bijdrage aan verbetering van de kwaliteitszorg binnen de instelling.

Ongewijzigd ten opzichte van het voormalige regime is de normering dat "binnen afzienbare tijd" betekent dat de tekortkomingen binnen een termijn van twee jaar moeten zijn verholpen (tweede lid).

Voor de verlenging van de erkenning ITK (artikel 5.27 van de wet) geldt dezelfde normering.

Artikel 5.3

Ongewijzigd is de aard van de voorwaarden die de NVAO kan verbinden aan de verlening van accreditatie of erkenning ITK. Net als in het voormalige regime gaat het om voorwaarden die de wijze waarop de tekortkomingen moeten worden weggenomen, de wijze waarop en de termijn waarbinnen door het instellingsbestuur moet worden gerapporteerd over het verhelpen van de tekortkomingen en de berichtgeving over de gestelde voorwaarden aan studenten en andere belanghebbenden.

Wanneer na twee jaar blijkt dat de tekortkomingen niet of onvoldoende verholpen zijn dan volgt alsnog intrekking van de accreditatie of de erkenning ITK.

De Minister van Onderwijs,
Cultuur en Wetenschap,

Ingrid van Engelshoven